

nu 't rouwrumoer rondom jou is verstomd
de stoet voorbij is, de schuifelende voeten
nu voel ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten
en telkens weer zal ik je tegenkomen
we zeggen veel te gauw: het is voorbij
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was en ook niet wat je zei
ik zal nog altijd grapjes met je maken
we zullen samen door het stille landschap
gaan
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan

(Toon Hermans)

Dankbaar herinneren wij

HENDRIK VAN DIJK

geboren 1 april 1921 te Lonneker
en overleden op 25 december 1984
te Enschede na voorzien te zijn van de
H. Sacramenten der Zieken.

Met een Eucharistieviering in de parochie-
kerk van O.L.V. van de Allerh. Rozenkrans
hebben wij op 29 december afscheid van
hem genomen.

Hij leefde op zijn manier.
Niets was hem teveel voor zijn vrouw, zijn
kinderen en kleinkinderen.
Altijd stond hij klaar. Nooit stelde hij zich-
zelf centraal. Hij had steeds een luisterend
oor voor de mensen waar hij van hield.
Het laatste half jaar heeft hij geleefd in de
wetenschap te zullen sterven.
Nooit uitte hij een klacht terwijl de weg die
hij moest gaan pijnlijk en lang was.
Zelfs in deze, voor hem moeilijke tijd, bleef
hij meelevend en belangstellend, zelf een
man van weinig woorden.
Wat hij wilde was „Thuis sterven”.
Moeder en Gerrit hebben het mogelijk ge-
maakt dat dit kon.
Blij en gelukkig was hij met de liefde en
grote zorg van moeder. Dankbaar voor alles
wat ze voor hem deed.
Hij beseftte zo goed dat het voor haar heel
zwaar was.
Papa, je had zo graag je kleinkinderen zien
opgroeien. Toch had je vrede met het beseft
dit niet mee te kunnen maken. Je bleek op
een bewonderingswaardige manier in staat
dit gevoel op ons over te dragen.
Lieve man, papa en opa, rust in vrede!

Voor uw bliken van medeleven tijdens zijn
ziekte en na zijn overlijden betuigen wij U
onze oprechte dank.

A.M. van Dijk - Brand
Kinderen en kleinkinderen.